

Vámmentes árukra is életbeléptették a vámforgalmi adót.

A pénzügyminiszter 32.000/1926. P. M. számú rendelete 1926 április 26-i hatállyal életbeléptette az 1925. évi XXIII. t.-c. felhatalmazása alapján a behozatal alkalmával a vámkezeléssel egyidejűleg szedendő forgalmi adót a vámmentes áruk közül is a tüzelőanyagokra. Egyidejűleg megállapította a rendelet azt, hogy a vámforgalmi adó a kezelés könnyítése végett milyen adóalapok után fizetendő.

Kimondja ugyanis a rendelet azt, hogy a tűzifa és fűrészporbrikett métermázsája 25.000 korona árban, a kőszén és a barnaszén métermázsája 50.000 korona árban, a kokszt, faszén és faszénbrikett pedig 75.000 korona métermázsánkénti árban állapítandók meg és ezen árak után jár a 2%-os forgalmi adó.

Az adózó vallása. A pénzügyminiszter 32.100/1926. számú rendeletével újból szabályozta a forgalmi adók kezelését. Ez a rendelethez tartozik az adózók által kitöltendő bejelentőlap mintáját is, amelynek második kérdése az, hogy milyen az adózó életkora és vallása. (Lásd Budapesti Közlöny március 21.-i számának 7. oldalát.)

Vajjon mi köze van az adózó vallásának a forgalmi adó kezeléséhez? Mert az adózók életkora iránt történő érdeklődést még értjük. Ugy látszik, a pénzügyminisztérium ellenőriztetni kívánja azt, hogy vajjon az adózók nem mernek-e esetleg idő előtt meghalni. De vajjon milyen statisztika készül a vallás alapján?

Az adózó vallása iránt a pénzügyminiszter már egy korábbi rendeletében is érdeklődött. Akkor azonban pótrendeletet bocsátott ki, amelyben felhívja az adózókat, hogy erre a kérdésre a bejelentőlap kitöltése alkalmával ne válaszoljanak.

A 29.500/1925. P. M. számú rendelet helyszíni adatfelvételi lapja már nem is tartalmazta a vallásra vonatkozó kérdést. Ugy látszik azonban, az ellenőrzés ennek az adatnak a hiányában még sem ejthető pontosan meg, mert az új rendelet megint csak szükségesnek tartotta ezt a kérdést is felvetni.

Az adóhatóságok először a vallomás iránt érdeklődtek. Ezt követte a bevallás. Most jön a vallás. Vajjon mi következik ezután?

Joggyakorlat.

Kereseti adókvetések.

Az egyénesadó-törvények létezésüket azon pénzügyi politikai alapelvnek köszönik, amely szerint az adók csak akkor fellének meg az államgazdasági érdekeknek, ha az adóalanyoknak valóságos kereseti, jövedelmi és vagyoni viszonyaihoz lehetőleg alkalmazkodnak.

Az adóalany jövedelmi és vagyoni adatait vallomásában fekteti le és az adótörvények előírása tekintetében ezen vallomását teljes bizonyító anyaggal kell felszerelnie. A pénzügyi politikai alapelvnek megfelelően a vallomások benyújtását azok szakszerű feldolgozása és kritikája kellene hogy kövesse. Ez-